

Posudek vedoucího bakalářské práce.
Miroslav Olšák: Média filmu, film médiím.

Autor se zaměřil na problematiku přenosu sdělení či příběhu mezi různými médii. Zvolil si otázku přepisu knižní předlohy do filmové podoby a sledoval tuto problematiku především z hlediska naratologie. Jako konkrétní příklad vybral přepis románu Brama Stokera „Dracula“ do filmu „Nosferatu“ režiséra F.W.Murnaua. Na začátku určil svoji pracovní hypotézu a výzkumné otázky, s jejichž pomocí hodlal hypotézu potvrdit či vyvrátit. V rámci svého výzkumu se zaměřil na shody a rozdíly v koncepci postav, děje a času mezi filmovou a knižní verzí příběhu. Celkově pak autor testoval hypotézu pravíc, že sdělení filmu a románu se zásadním způsobem liší.

V úvodní pasáži autor dále komentuje problematiku vztahu filmu s literárním textem obecně i otázku poměru filmu s jinými médii. Střední část práce se věnuje podrobnému popisu a rozboru literárního textu a filmového díla. Poté následuje komparace románu a filmu z hlediska základních pojmů, vymezených v úvodu. Na závěr autor zodpovídá své výzkumné otázky a vyslovuje se k platnosti hypotézy, přičemž prokazuje, že hypotéza o zásadní odlišnosti sdělení v obou zkoumaných dílech je platná.

Struktura práce je velmi logická a přehledná. Nicméně problém spatřuji v jisté disproporci, s níž jsou jednotlivé oddíly zpracovány. Popisu děje obou děl je věnováno zbytečně mnoho místa, které by mělo být věnováno spíše hlubšímu teoretickému rozboru. Pochopitelně, že text, film, obraz či jakékoli jiné dílo lze analyzovat velmi zevrubně a pomalu, jak to známe třeba z Barthesova „S/Z“, nicméně autor sklouzl k trochu vágnímu těkání po fabulační rovině děl a místy přestal sledovat svůj hlavní cíl, tedy naratologickou interpretaci a komparaci určitých klíčových prvků děl (čas, postavy atd.). Za poněkud nejasné také považuji autorovo pojetí jeho základního pojmu sdělení. Autor celkem přesvědčivě dokazuje, že sledovaná díla se výrazně liší na rovině diskurzu: je v nich různě koncipován čas, vyznačují se námětovými odchylkami atd. Nicméně je otázka, jestli tyto

charakteristiky postačí, abychom mohli uvažovat o zásadní odlišnosti sdělení, které se odvíjí mimo jiné od žánrového určení apod. Myslím, že v případech obou děl jsme svědky opakování rámcově obdobného fabulačního schématu, jako např. v případě comicsů o super-hrdinech. Z tohoto hlediska bych hledal mezi zkoumaným románem a filmem v oblasti sdělení rozdíly spíše relativní než zásadní (zde se můžeme odvolat třeba na pojem iterace, kterého využívá Umberto Eco pro ilustraci problematiky opakování určitého základního schématu v rámci proměňování kulis a kostýmů). Předkládaná bakalářská práce má příslušné formální náležitosti, je strukturována přehledně a srozumitelně formulována. Nicméně v oblasti důkladnějšího uplatnění zvolených teoretických východisek vidím ještě rezervy. Práci hodnotím známkou 3, nicméně jsem ochoten hodnocení zlepšit v návaznosti na kvalitu obhajoby.

PhDr. Václav Hájek, PhD.

FHS UK